

13 Πουρικ καὶ κηδεμῶν τοῦ Ἰγδρ υἱοῦ τοῦ 879—
 13 κινθθίς κατ' αὐτῶν ὑπὸ φιλαρχίας ἐδολερνώσθη
 ἐς εἰρημνέουσι ἡγεμόνας καὶ οὕτως ᾤζζηται τὸ Σλα
 ν Βασιλείον.

Ἡ Γῆ 913—945 ἐξιστράτευσε κατὰ τῆς Κων
σταντινουπόλεως, ἐλεγκάσθησαν ἀπηνῶς τὰς πεδιάδας
τῆς Πηλεγονίας, τῆς Βιθυνίας καὶ τοῦ Πόντου
καὶ καταστράφησαν αἱ θυμῶναι τοῦ ὑπὸ τοῦ βουστου
τῆς τῶν Γραικορωμαίων. Διὰ τοῦτο ἐπανελεύθη ἐκ
πρὸς ἐκδικητὴν ὑπεβῆλεν αὐτοὺς εἰς φόβον (1)

Ἡ ὥραία ὁμῶς Βασίλισσα Ὀλγα (945—955)
 γεν. ἐν Κωνσταντινούπολιν οὐχὶ ὡς ἐχθρὸς, ἀλλ'
 αὐτῆς διὰ τὴν λαβὴν τὸν χριττιανισμὸν, ὅθεν ἐβα-
 λίσθη παρὰ τοῖς Πορφυρογενήτου Κωνσταντίνου μετ-
 αμοιβαίᾳ· Ἐλένη· εἶχε δὲ τοσαύτη θάληγητρα, ὥστε
 ἀνέλογος ἐπεθύμησε καὶ τὴν νυμφικῆν, ἀν-
 ὡς ἀπέτρεπε φέρουσα ὡς ἐμπόδιον τῇ θρησκείᾳ.

Ὁ υἱὸς τῆς Ὀλγας Σβιατοσλάν Ιος (955—973),
ὡς ἀγίος καὶ ὠμοφρόνος ἄγιος ἐκείνων τῶν χρόνων,
αἰθροῦ δὲ τὸν πλεῖστον χρόνον δικαιοῦμενος, ἐπέ-
μεινε τὰς μεταξὺ Τάνιθδος, Βορυσθένους, Ταυρικῆς
ἐπαρχίας καὶ Οὐγγαρίας χώρας, κατέστρεψεν αὐ-
τὴν πολεμικὸν τινα λαὸν τοῦ Κοζάρους ἐκλιπόντα·
ἐπὶ ἐξῆς παντελῶς ἐκ τῆς σκηνῆς τοῦ κόσμου, ἐπολέ-
μησε τοῦς Βουλγάρους παρακινουόμενος ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ
πατρὸς τῆς Κοζάρων ἀντινοῦ. Νικηφόρου τοῦ Φωκά,
αἰσθόμενος τὸν Βασίλειόν του εἰς τρεῖς υἱοὺς του πα-
ράκλητος· τὸ Κίεθον εἰς τὸν πρῶτότοκον Γετροδόλκ,
ἀρεβλιαντὴν εἰς τὸν δευτέρον Ὀλέγ· τὸ δὲ Νοβογροδ
τὸν τρίτον Βλαδимиρ. Ἐκτοτε δὲ ἐγεννήθησαν αἱ ἡγε-
ται, αἱ τοπαρχίαι καὶ δεσποταίαι, αἱ δοῦσι ὡς ἐμπύ-
μαζίδιον στάσεων καὶ πολέμων, ἐμπόδισαν τὴν αὐ-
τὴν τὴν συντακτικὴν Σλαβιτικὴν δυναστείαν, καθὼς
ἐννοηθῆναι μὲν εἰς τὴν Εὐρώπῃ τὴν τῶν αἰλῶν β. π.
αἰών· ἀλλὰ νικηθεὶς ὑπὸ τῶν Γραικῶν εἰς τὴν
ἀνατολὴν ἐφ' οὐθὴν δόξῃ· ὑπεῖνον παρὰ τῶν ἀδιὰλ-
των ἐθρῶν τοῦ Πεσσινέγων, οἱ ὅποιοι τὸν περιέ-
τειν εἰς τοῦ Βορυσθένους τὰς ὄχθας.

Αἱτὰ ταῦτα ὁ Γεαρροπὸς ἐκστρατεύσας ἐφόνευσε
 ἀδελφόν του Ὀλέγ, ὁ δὲ Βλαδιμηρος ἔπειτα ὁ
 ὡς τὸν Γεαρροπὸς, τὸν ὁποῖον παρέδωκεν εἰς αὐ-
 τὸν βασιλεὺς πρὸ αὐτοῦ ἐπίβουλος ἐκείνου φίλος.
 ὁ Βλαδιμηρος (980—1015) συγκρίνεται
 τῶν Ρώσων πρὸς τὸν μέγαν Κάρλον· ἴσως ὁμο-
 ιώτως· μᾶλλον τὸν Κλοβίς κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ
 ὅτι ἐταυτοῦ καὶ τῶν ἔργων. Ἐπειδὴ αὐτὸς ἤνωσε τὰ
 ῥωσικά μέρη τῆς Ῥωσσίας, ἐπολέμησε τοὺς Βουλ-
 γαροὺς, Πολλωνῶνας καὶ ἄλλους λαοὺς, ἔπειτα δὲ ἐξή-
 λθεν ἐκ τῆς πόλεως ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα τοῦ Βυζαντίου διὰ
 τὴν ἐκστράτειαν· διότι φαίνεται ὅτι ἡ χριστιανικὴ θρη-
 σκευὴ ἔως τότε δὲν ἦτο στερεωμένη· μὴ εἰσκακουθεῖς
 ἐκστράτευσεν κατὰ τῆς Κριματίας, ἐπαπεδίληκε δὲ καὶ
 κατέβηκεν τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ἀνατολῆς, ἀνδρὸς

τῷ ἰδιδενῶ· εὐΰγον καὶ τὴν ἀδελφὴν τοῦ· θέν ἐστᾶλη τότε ἡ Ἄννα μετὰ τῶν ἀναγκαίων ἱερῶν, εἰκόνων, σκευῶν, καὶ ὁ Βλαδίμηρος ἰθαπτεύσθη τῷ 988.

Ἐκτοτὲ συνοικιζόμενοι οἱ Ῥῶσοι εἰς τὰς πόλεις, ἐμφοῦντο τοῦς Γραικωρμαίους κατὰ τὸν βίον καὶ τὴν ἄλλην δίκαιαν προσηλοῦντες ἀρχιτέκτονας, τεχνήτας καὶ διδασκάλους γραμμάτων ἀπὸ τοῦ Βυζάντιον, εἶχον δὲ γῶντι τῶν ὁμῶν, τῇ ναυτιλίᾳ κτλ.

Ὁ Χριστιανισμός συνήλωνε τοὺς αὐτόθχονας Σλάβους καὶ τοὺς ἑσθονικοὺς ῥώσους, ὥστε ἐπικράτησε τοῦ λοιποῦ τὸ δόγμα τοῦτο ὡς κοινὸν ὅλου τοῦ πολιτεοῦ αὐτοῦ ἔθνους. Ὅθεν ὁ Βλαδимиρὸς τιμᾶται ὡς ἅγιος παρ' αὐτοῦ.

Κατὰ δυστυρίαν, καὶ ὁ Βλαδιμήρως πάλιν διήρσει τὸ Βασιλείον κρατητάς ὑπὲρ ἑαυτοῦ ὡς κέντρον τὸ Κίεβον· ἀλλὰ καὶ τοῦ Βλαδιμήρου αὐτοῦ οἱ υἱοὶ ἔμελλον νὰ φονευθῶσιν ὡς ἄλλοι· Ἐπισκοπεῖς καὶ Πολυτεῖσαι, καθὼς καὶ πολλοὶ διάδοχοί τ'ων, ἡ ἔκγονοι, οἱ δὲ νικώμενοι λατρεύοντες εἰς τὴν Πολλωνίαν, ὥστε ὁ ἐμπύλος πόλεμος ἦτο διαρκής, ἕως οὗ συνήφθησαν εἰς ἓν, διὰ τῆς βίτης ὅλα τὰ διαστώτα στοιχεῖα, καθὼς τὰ τῆς Γαλλίας ἐπὶ Ἐρρίκου Δ'.

Ἐκ τῶν διαδόχων τοῦ Βλαδιμήρου ὁ Γιωρτζάβ Α'. κύριος τοῦ Κιόβου σύστησε σχολεῖον εἰς Νοβογο-
ρεδ, ἔκτισε λαμπρὸν ναὸν τῆς Ἀγίας Σοφίας,
συνέταξε κώδικα νόμων, ἀπέκτισε τὴν εὐνοίαν τῶν
ἄλλων γειτόνων τῆς Εὐρώπης καὶ ἡ κόρη του Ἄννα
ἐνυμφεύθη διὰ σπουδῆς τοῦ Πάπα τὸν Α'. Εὐρρίκον
Βασιλεῖα τῆς Γαλλίας, ἐγέννησε δὲ ἐξ αὐτοῦ τὸν Α'.
Φιλίππον, ἐξ οὗ εἰς τετάρτην γενεὰν ἀνεφάνη ὁ ἅγιος
Λουδοβίκος, ἀρχὴ καὶ ῥίζα τῆς Βασιλικῆς δυναστείας
τῶν Βουρβανῶν, ὧστε Ῥωσσικὸν αἷμα ἐκυκλοφόρει
εἰς τὰς φλέβας των.

Πατριάρχουμεν χάριν συντομίας ἄλλους τινὰς ἡγε-
μόνας ὀλιγοτέροις διαστήμασι συγχρόνους, ἢ ἀλληλοδια-
δόχους τοῦ 'Γεωργίου Α' (1054—1078) Βεσβολάδ,
(1078—1093) Σβ. ατοπλά, (1093—1113) Βλαδιμίρ
Β' (1113—1125) Μιτισλάβ, (1125—1132) Γεοργ-
γιος Β' (1132—1139) Βιατζεσλάβ, (1139) Βεβελόν,
(1139—1146) Ἰγὸρ Β' (1146) 'Υσιασλάβ, (1146
—1154) Βιατζεσλάβ (1154) 'Υσιασλάβ.

Ὁ Γεώργιος (1154—1156) ἡγευὼν τοῦ Κιόβου
ἐκτίσσει τὰς πόλεις Γεροσλάβ, Βλαδιμίρ καὶ Μόσχαν,
ἥτις διεδέχθη τὴν προηγούμενην καὶ πρωτεύουσαν,
ἐκχρηματίζων ὅμως κατὰ πάντα τὰ ἄλλα πλημμελῆς,
ὅθεν ὁ θάνατός τευ ἐπαναγγυρίσθη καὶ ἔορτή.

Μετα τούτον δὲ ἡγεμένευσεν Ἀνδρέας· Α'. 1157—
1174 Μιχαὴλ Γιοσεβίχης 1174—1177 Β'ζεβολδ
Γ'. 1177—1212 Γεώργης Β'. 1212—1216 Κων-
σταντίνος Β'ζεβολβίχης· 1216—1218.

Ἀπὸ τοῦ 1218—1238 ἐπὶ Γεωργ. Β'. οἱ συγγε-
νεῖς ἄνακτες τοῦ Κιόβου, Βλαδιμήρου καὶ Νοβογορόδ
ἐξηγνηθήσαν εἰς τὰς ἀλληλομαχίας των. ὅθεν ὑπε-
δουλώθησαν πάντες ὑπὸ τῶν Τατάρων Γκεγκις Χάν,
ἡ Τζιγκ-Χις Χάν, ὅτε ἐφονεύθησαν 60000 χριστιανῶν
μόνον ἐκ τῶν κατοίκων τοῦ Κιόβου, γυναῖκες δὲ καὶ
παῖδες ἔγειναν παρὰ νόμον τοῦ πυρὸς ἐν τῷ τῶν ἱερῶν
καπνῷ, ὅπου καταέφυγον, καθὼς ἀπετεφρώθησαν καὶ πόλεις

(1) Ἐκπαλαί λοιπὸν ἐπωφθαλμιάζον εἰς τὴν
ἐπιλογὴν οἱ λαοὶ τῆς Ἀρχιεπ.